

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Du deylig Rosen-Knop

Citation: Stub, Ambrosius: "Du deylig Rosen-Knop", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-stub01val-shoot-workid62049.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Du deylig Rosen-Knop

Mel. En ærlig Ven er rar &c.

Du deylig Rosen-Knop!
Lad mig dig ret betragte!
Hver Mand maae dig jo agte,
Naturen har nedlagt
Hos dig al Konst og Pragt;
De fiine farved' Blade,
Os i Uvished lade,
Om ey en ziirlig Dragt
Indtager meer end Pragt;
De Blade gjør saa mange,
Smaa Labyrinthers Gange,
Og dufte Luften op;
Du deylig Rosen-Knop!

Men ak! du visnede,
I gaar saae jeg med Glæde
Dig paa dit Torne-Sæde;
Jeg brød dig af, men see!
I Dag du visnede;
Din friske Farve svinder;
Dit matte Rødt mig minder,
Din Herlighed forgaaer;
Din Skiønhed Ende faaer;

103

Naturens Mesterstykke;
Ach, hvor er nu dit Smykke?
I Gaar du blomstrede,
I Dag du visnede.

Kom, Phillis! kom og see,
Min Rose paa dig kalder;
Din Skiønhed eengang falder;
Kom, Phillis, kom og see!
Betragt dit Billede!
Alt hvad man deyligt finder,
De rosenrøde Kinder,
Den Mund, den Deylighed,
De Øynes Munterhed,
Den nette Krop og Hænder,
Som sig hvers Gunst tilvender,
Forgaaer; kom, Phillis! see!
Betragt dit Billede!

Een Skiønhed evig staaer,
Som ey for Tiden falder,
Og ey for Aar og Alder;
Men Evigheden naaer,
Een Skiønhed evig staaer;
See, Phillis! det er Dyden,
Stræb efter den i Tiden!
At og en deylig Aand
Sin Bolig ligne kand;

104

Lev til din Skabers Ære,

I Dyden hans at være!
Naar alting da forgaaer,
Din Skiønhed evig staaer.

* * *
--- 105